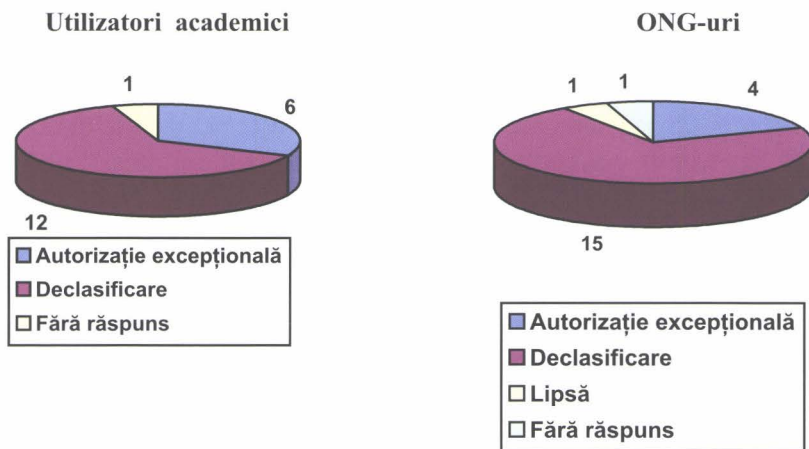

deschidă dosarele pentru cercetare, fiind astfel împotriva soluției de acordare a autorizațiilor excepționale, pe cazuri individuale.

Autorizații speciale: Pe criteriu individual sau prin declasificare?

graficele nr. 13

3.5. Legăturile dintre răspunsurile date de Arhive și de cele două comunități de utilizatori

Cele trei grupuri țintă incluse în anchetă și distribuția pe aceeași structură conceptuală a răspunsurilor date la chestionare au revelat atât similarități cât și discrepanțe între răspunsuri, dintre care unele sunt prezentate mai jos.

3.5.1. Autorizare versus drept de acces

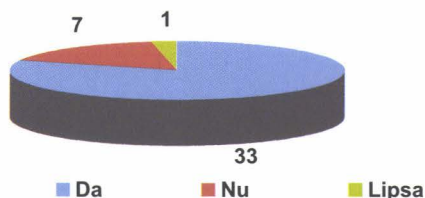
După cum s-a observat mai devreme, majoritatea autorităților arhivistice naționale care au răspuns (36 de subiecți) au declarat că accesul la arhive era un drept și numai doi subiecți au dat un răspuns negativ la această întrebare, ceea ce, probabil, reflectă o interpretare ambiguă a acestui drept. Utilizatorii academici și non-academici au arătat că sesizează diferența dintre dreptul de acces și autorizarea de acces la

arhive: o treime din respondenții de nivel academic au declarat că accesul la arhive presupunea autorizarea și jumătate din organizațiile civice au declarat că autorizarea era necesară pentru efectuarea cercetării în arhivele publice.

3.5.2. Accesul la documentele originale, pe suport convențional

Rapoartele Arhivelor naționale și cele ale utilizatorilor de nivel academic sunt de aceeași părere în ceea ce privește accesul la documentele originale pe suport convențional, în vreme ce comunitatea de utilizatori non-academici au exprimat o opinie diferită, după cum se arată în graficele nr.14. Trei sferturi din Arhive (33 din cele 47 de Arhive naționale care au răspuns) au declarat că accesul la documentele originale, pe suport convențional și la copiile lor microfilmate sau digitalizate – în principal definite de lege – era gratuit. Aceeași majoritate a instituțiilor academice respondente a declarat că în țările lor nu existau Arhive care să perceapă o taxă pentru accesul la documentele originale, pe suport convențional sau la copiile lor (în afară de taxa pentru eliberarea legitimației de cercetător). Spre deosebire de această situație, mai mult de jumătate dintre respondenți provenind din comunitatea non-academică au menționat existența unor Arhive unde era percepută o taxă, pentru accesul la astfel de documente.

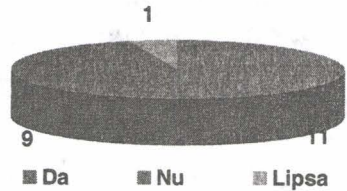
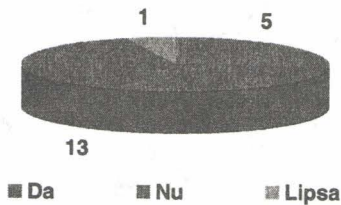
Este accesul gratuit?
(Arhivele naționale)

Se solicită taxe?

(Utilizatori academici)

(ONG-uri)

graficele nr. 14

4. Linii directoare generale pentru implementarea principiilor în cazul în care legislația națională și regulamentele nu corespund Recomandării

4.0. Observații preliminare

În cele mai multe țări europene, regulile care dirijează problemele de bază, cum ar fi restricțiile pentru protejarea intereselor publice, protecția datelor personale, durata perioadelor de restricție, declasificarea și accesibilizarea, autorizațiile speciale de acces la documentele cu restricții și procedurile de apel împotriva refuzului de acordare a accesului sunt stabilite prin lege și instrucțiuni de aplicare a legii. Decizia în privința acestor probleme nu aparține, de regulă, Arhivelor, ci altor autorități.

Revizuirea și amendarea instrumentelor juridice existente sunt în sarcina Guvernului și a Parlamentului. Jurisdicția autorității arhivistice centrale variază de la țară la țară și depinde de structura, sistemul juridic și tradițiile administrative ale statului, și, în mod asemănător, variază și competența în interpretarea legii și a regulamentelor.

Arhivele au totuși posibilitatea de a urma spiritul Recomandării în ceea ce privește principiile etice și aspectele tehnice, chiar dacă legislația nu este în acord cu toate principiile recomandate.